

مرکز مجاز امام صادق (علیه السلام)

اصول الفقه (مباحث الفاظ)

نواهی - صیغه نهی

جلسه ۸۳

استاد نجارزاده

کلمه نهی، مانند کلمه امر دلالت بر التزام می‌کند و این دلالت عقلی است.

دوم: صیغه نهی

منظور از صیغه نهی هر صیغه‌ای است که دلالت کند بر طلب ترک و زجر و منع؛ مانند: لاتفعل یا ایاک آن تفعل.

مقصود از فعل، حدثی است که مصدر بر آن دلالت می‌کند، گرچه امر وجودی نباشد و لذا امثال «لا تترك الصلوه» در نهی داخل می‌شود و از صیغه‌های نهی محسوب می‌شود.

سوم: ظهور صیغه نهی در تحریم

به حکم عقل صیغه نهی ظهور در تحریم دارد نه اینکه مانند صیغه امر (افعل) در مفهوم وجوب، وضع و استعمال شده باشد.

حداکثر معنای «لاتفعل» نسبت زجریه بین ناهی و منهی عنه و منهی است و زمانی که این صیغه از کسی صادر می‌شود، طاعتش واجب است؛ مگر اینکه از جانب خودش، ترخیص بدهد. در این جا نباید کسی قرینه‌ای بر جواز فعل بیان کرده باشد.

نهی به حسب ظهور اطلاقی مصداق تحریم است نه اینکه تحریم موضوع له صیغه و مستعمل فیه آن باشد.